

Sygn. akt XI Ka 984/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2019 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Dorota Dobrzańska

protokolant:	sekr. sąd. Katarzyna Radek

przy udziale prokuratora:	Justyny Rutkowskiej – Skowronek

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2019 roku

sprawy **R. W.**, syna A. i A. z domu G., urodzonego (...) w W.

oskarżonego z art. 178a § 1 k.k. i inne

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Chełmie

z dnia 12 sierpnia 2019 roku – sygn. akt II K 290/19

I. na podstawie art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. uchyla zaskarżony wyrok i na mocy art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k. postępowanie umarza;

II. wydatkami poniesionymi w sprawie obciąża Skarb Państwa.

Dorota Dobrzańska

Sygn. akt XI Ka 984/19

UZASADNIENIE

R. W. został oskarżony o to, że:

1. w dniu 7 marca 2019 r. w C. woj. (...) kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki L. (...) nr rej. (...)znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się wynikami I wynik 1,08 mg/l, II wynik 1,02 mg/l, III wynik 0,90 mg/l, IV wynik 0,96 mg/l, V wynik 0,92 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dokonał w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego przez Sąd Rejonowy we Włodawie sygn. akt II K 326/18, w związku ze skazaniem za przestępstwo, oraz w okresie obowiązywania orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Chełmie wyrokiem o sygn. akt VIIW2228/18 zakazu kierowania pojazdami mechanicznymi, tj. o czyn z art. 178a

§ 1 w zw. z art. 178a § 4 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

2. w dniu 10 marca 2019 r. w C. woj. (...) kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki L. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się wynikiem 1,18 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, oraz 3,29 ‰ alkoholu etylowego we krwi, przy czym czynu tego dokonał w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego przez Sąd Rejonowy we Włodawie sygn. akt II K 326/18, w związku ze skazaniem za przestępstwo, oraz w okresie obowiązywania orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Chełmie wyrokiem o sygn. akt VIIW2228/18 zakazu kierowania pojazdami mechanicznymi, tj. o czyn z art. 178a § 1 w zw. z art. 178a § 4 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

3. w dniu 18 marca 2019 r. w C. woj. (...) kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki L. (...) nr rej. (...) w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego przez Sąd Rejonowy we Włodawie sygn. akt II K 326/18, w związku ze skazaniem za przestępstwo, oraz w okresie obowiązywania orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Chełmie wyrokiem o sygn. akt VIIW2228/18 zakazu kierowania pojazdami mechanicznymi, tj. o czyn z art. 244 k.k.

Wyrokiem z dnia 12 sierpnia 2019 r., wydanym w sprawie o sygn. akt II K 290/19, Sąd Rejonowy w Chełmie:

I. oskarżonego R. W. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu w pkt 1 i 2 czynów, z których każdy wyczerpuje dyspozycję art. 178a § 1 w zw. z art. 178a § 4 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., przy czym ustalił, że oskarżony dopuścił się wskazanych czynów będąc prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego we Włodawie z dnia 22 listopada 2018 roku w sprawie II K 326/18 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz, że czyny te zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw określonego w art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. oskarżonego R. W. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt 3 czynu wyczerpującego dyspozycję art. 244 k.k. i za to na podstawie art. 244 k.k. wymierzył mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 91 § 2 k.k. orzeczone wobec oskarżonego kary jednostkowe pozbawienia wolności połączył i jako karę łączną wymierzył mu karę 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym dożywotnio;

V. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzekł od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 zł (dziesięć tysięcy złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

VI. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył R. W. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w postaci zatrzymania w dniu 7 marca 2019 r. oraz w dniu 10 marca 2019 roku przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności odpowiada jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

VII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w zakresie opłaty za poniesionymi wydatkami obciążył Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku złożył prokurator. Zaskarżając go w części dotyczącej orzeczenia o środkach karnych na niekorzyść oskarżonego zarzucił obrazę przepisów prawa karnego materialnego a mianowicie:

- art. 42 § 1a pkt 2 k.k. poprzez niesłuszne zaniechanie obligatoryjnego orzeczenia zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych za przypisany oskarżonemu czyn polegający na kierowaniu przez wymienionego w dniu 18 marca 2019 r. w C. woj. (...) samochodem osobowym marki L. (...) o nr rej. (...) w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego przez Sąd Rejonowy we Włodawie wyrokiem o sygn. akt II K 326/18 a następnie zgodnie z dyspozycją art. 90 § 2 k.k. – orzeczenie łącznego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio;
- obrazę art. 42 § 3 k.k. poprzez ograniczenie w pkt IV wyroku orzeczenia zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio do ruchu lądowego w sytuacji gdy orzeczony zakaz dotyczy przecież wszelkich pojazdów mechanicznych.

Podnosząc powyższe zarzuty prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie – za czyn z pkt 3 wyroku a określony w art. 244 kk w oparciu o art. 42 § 1a pkt 2 k.k. – zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres roku oraz połączenia zgodnie z dyspozycją art. 90 § 2 k.k. orzeczonych środków karnych i wymierzenie oskarżonemu dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Ze złożonego do akt odpisu skróconego aktu zgonu R. W. (k. 115) wynika, iż oskarżony zmarł 11 sierpnia 2019 r., a więc przed wydaniem wyroku przez sąd I instancji.

Mając powyższe na uwadze, zaszła bezwzględna przyczyna odwoławcza określona w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. albowiem śmierć oskarżonego nakazywała wszczęte postępowanie umorzyć.

Kierując się przedstawionymi względami na podstawie art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k. Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.

O wydatkach rozstrzygnięto po myśli art. 634 k.p.k. w zw. z art. 632 pkt 2 k.p.k.

Dorota Dobrzańska